

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B**   **ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 1222/2014**

z dnia 8 października 2014 r.

uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia metody identyfikacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz definiowania podkategorii globalnych instytucji o znaczeniu systemowym

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 27)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1608 z dnia 17 maja 2016 r.	L 240	1	8.9.2016
► <u>M2</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/539 z dnia 11 lutego 2021 r.	L 108	10	29.3.2021

▼B**ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 1222/2014**

z dnia 8 października 2014 r.

uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia metody identyfikacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz definiowania podkategorii globalnych instytucji o znaczeniu systemowym

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

*Artykuł 1***Przedmiot i zakres**

W niniejszym rozporządzeniu określa się metodę, zgodnie z którą organ państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 131 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE (zwany dalej „odpowiednim organem”), identyfikuje, na zasadzie skonsolidowanej, odnośny podmiot jako globalną instytucję o znaczeniu systemowym, oraz metodę definiowania podkategorii globalnych instytucji o znaczeniu systemowym i ich kwalifikowania do tych podkategorii na podstawie ich znaczenia systemowego, a także, jako część metody, ramy czasowe i dane, które należy stosować na potrzeby identyfikacji.

*Artykuł 2***Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

▼M2

- 1) „odnośny podmiot” oznacza grupę, na której czele stoi unijna instytucja dominująca, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej lub instytucja, która nie jest jednostką zależną unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej ani unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej;

▼B

- 2) „wartość wskaźnika” oznacza indywidualną wartość wskaźnika dla każdego wskaźnika określonego w art. 6 i dla każdego odnośnego podmiotu wchodzącego w skład próby, a dla każdego banku działającego na podstawie zezwolenia udzielonego w państwie trzecim — porównywalną indywidualną wartość podaną do wiadomości publicznej zgodnie ze standardami uzgodnionymi na poziomie międzynarodowym;
- 3) „mianownik” oznacza dla każdego wskaźnika całkowitą łączną wartość wartości wskaźników odnośnych podmiotów i banków działających na podstawie zezwolenia udzielonego w państwach trzecich, wchodzących w skład próby;
- 4) „graniczny wynik” oznacza wartość wyniku określającą najniższą granicę oraz granice między pięcioma podkategoriami zdefiniowanymi w art. 131 ust. 9 dyrektywy 2013/36/UE.

▼ B*Artykuł 3***Wspólne parametry metody**

1. EUNB określa próbę instytucji lub grup, których wartości wskaźników należy stosować jako wartości referencyjne reprezentujące globalny sektor bankowy na potrzeby obliczania wyników, uwzględniając standardy uzgodnione na poziomie międzynarodowym, w szczególności próbę stosowaną przez Bazylejski Komitet ds. Nadzoru Bankowego do celów identyfikacji banków globalnych o znaczeniu systemowym, i do dnia 31 lipca każdego roku powiadamia odpowiednie organy o odnośnych podmiotach włączonych do próby.

Próba, w której skład wchodzi odnośne podmioty i banki działające na podstawie zezwolenia udzielonego w państwach trzecich, obejmuje 75 największych jednostek z tego zbioru wybranych na podstawie całkowitej ekspozycji zdefiniowanej w art. 6 ust. 1, a także odnośne podmioty, które w poprzednim roku zostały uznane za globalne instytucje o znaczeniu systemowym, i banki w państwach trzecich, które również w poprzednim roku zostały uznane za banki globalne o znaczeniu systemowym.

EUNB wyklucza lub dodaje odnośne podmioty lub banki działające na podstawie zezwolenia udzielonego w państwach trzecich, jeżeli jest to niezbędne — i w stopniu, w jakim jest to niezbędne — do zapewnienia odpowiedniego układu odniesienia dla oceny znaczenia systemowego, odzwierciedlającego globalne rynki finansowe i gospodarkę światową, uwzględniając standardy uzgodnione na poziomie międzynarodowym, w tym próbę stosowaną przez Bazylejski Komitet ds. Nadzoru Bankowego.

▼ M2

2. Nie później niż w dniu 31 lipca każdego roku odpowiedni organ zgłasza EUNB wartości wskaźników dla każdego odnośnego podmiotu działającego na podstawie zezwolenia udzielonego na obszarze jego jurysdykcji, którego miara ekspozycji całkowitej, obliczona zgodnie z art. 429 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁾, przekracza 200 mld EUR. Wartości wskaźników są gromadzone przez odpowiedni organ z uwzględnieniem dalszych specyfikacji danych bazowych określonych w wytycznych opracowanych przez EUNB na podstawie art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽²⁾. Odpowiedni organ zapewnia, aby wartości wskaźników były identyczne z wartościami przekazanymi do Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego.

▼ B

3. EUNB oblicza mianowniki na podstawie wartości wskaźników zgłoszonych przez odpowiedni organ na podstawie ust. 2, uwzględniając standardy uzgodnione na poziomie międzynarodowym, w szczególności mianowniki opublikowane przez Bazylejski Komitet ds. Nadzoru Bankowego dla danego roku, i powiadamia o nich odpowiednie organy. Mianownikiem wskaźnika jest łączna suma wartości wskaźników

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

▼ B

dla wszystkich wchodzących w skład próby odnośnych podmiotów i banków działających na podstawie zezwolenia udzielonego w państwach trzecich, zgłoszonych w odniesieniu do odnośnych podmiotów na podstawie ust. 2 i ujawnionych na dzień 31 lipca odnośnego roku przez banki działające na podstawie zezwolenia udzielonego w państwach trzecich.

▼ M2*Artykuł 4***Procedura identyfikacji**

1. Nie później niż w dniu 1 września każdego roku odpowiedni organ oblicza wyniki odnośnych podmiotów włączonych do próby, o której powiadomił EUNB, które to podmioty działają na podstawie zezwolenia udzielonego na obszarze jego jurysdykcji.

2. W przypadku gdy odpowiedni organ, kierując się należytych osądem nadzorczym, przenosi globalną instytucję o znaczeniu systemowym z niższej podkategorii do wyższej podkategorii lub kwalifikuje odnośny podmiot jako globalną instytucję o znaczeniu systemowym zgodnie z art. 131 ust. 10, odpowiednio, lit. a) lub b) dyrektywy 2013/36/UE, odpowiedni organ przekazuje EUNB szczegółowe pisemne uzasadnienie takiej kwalifikacji nie później niż w dniu 1 listopada każdego roku.

3. W przypadku gdy odpowiedni organ, kierując się należytych osądem nadzorczym, przenosi globalną instytucję o znaczeniu systemowym z wyższej podkategorii do niższej podkategorii zgodnie z art. 131 ust. 10 lit. c) dyrektywy 2013/36/UE, odpowiedni organ przekazuje EUNB szczegółowe pisemne uzasadnienie takiej kwalifikacji nie później niż w dniu 30 września każdego roku.

4. Przeniesienie lub kwalifikacja, o których mowa w ust. 2, stają się skuteczne od dnia 1 stycznia drugiego roku następującego po roku kalendarzowym, w którym właściwe organy powiadomiono o mianownikach zgodnie z art. 3 ust. 3. W przypadku gdy globalną instytucję o znaczeniu systemowym zaklasyfikowano do podkategorii niższej niż kategoria, do której zaklasyfikowano ją w procesie identyfikacji w poprzednim roku, niższy wymóg bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym zaczyna obowiązywać od dnia 1 stycznia roku następującego po tym przeniesieniu, chyba że odpowiedni organ, kierując się należytych osądem nadzorczym, opóźni stosowanie tego wymogu do daty, o której mowa w zdaniu pierwszym niniejszego ustępu.

5. Identyfikacja odnośnego podmiotu jako globalnej instytucji o znaczeniu systemowym przez odpowiedni organ obejmuje swym zakresem identyfikatory podmiotów prawnych (LEI) wszystkich podmiotów prawnych objętych zakresem konsolidacji ostrożnościowej danej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym. Odnośny podmiot zidentyfikowany przez odpowiedni organ ujawnia odpowiedniemu organowi do dnia 1 marca roku następującego po roku, w którym przeprowadzono proces identyfikacji, strukturę swojej grupy, przedstawiając, w miarę dostępności, LEI wszystkich skonsolidowanych podmiotów w grupie. Odnośny podmiot zapewnia stałą aktualizację struktury swojej grupy ujawnionej za pośrednictwem globalnej bazy danych LEI.

▼ B*Artykuł 5***Identyfikacja podmiotu jako globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, ustalanie wyników i kwalifikowanie do podkategorii**

1. Podstawą wartości wskaźników dla odnośnego podmiotu są zgłoszone dane z końca poprzedniego roku obrachunkowego, na zasadzie skonsolidowanej, a dla banków działających na podstawie zezwolenia udzielonego w państwach trzecich — dane ujawnione zgodnie ze standardami uzgodnionymi na poziomie międzynarodowym. Odpowiednie organy mogą stosować wartości wskaźników odnośnych podmiotów, dla których koniec roku obrachunkowego przypada w dniu 30 czerwca, na podstawie ich sytuacji na dzień 31 grudnia.

▼ M2

1a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 wartości wskaźników, o których mowa w art. 6 ust. 1, art. 6 ust. 2 lit. a), b) i c) oraz art. 6 ust. 4 lit. a) i b), obejmują również jednostki zależne będące zakładami ubezpieczeń.

2. Odpowiedni organ ustala wynik każdego odnośnego podmiotu wchodzącego w skład próby jako średnią arytmetyczną wyników w poszczególnych kategoriach, przy czym maksymalny wynik w kategorii mierzącej zastępowalność wynosi 500 punktów bazowych.

Wynik w każdej kategorii, z wyjątkiem kategorii mierzącej zastępowalność usług i infrastruktury finansowej zapewnianych przez grupę, oblicza się jako średnią arytmetyczną wartości będących wynikiem podzielenia każdej wartości wskaźnika dla tej kategorii przez mianownik wskaźnika przekazany przez EUNB.

Wynik dla kategorii mierzącej zastępowalność usług i infrastruktury finansowej zapewnianych przez grupę oblicza się jako średnią ważoną wartości wskaźników dla tej kategorii. W tym celu wskaźnikom dotyczącym przechowywanych aktywów, o których mowa w art. 6 ust. 3 lit. a), oraz działalności płatniczej, o której mowa w art. 6 ust. 3 lit. b), przypisuje się pełną wagę, a wskaźnikom dotyczącym transakcji gwarantowanych na rynkach akcji i papierów dłużnych, o których mowa w art. 6 ust. 3 lit. c), oraz wolumenu obrotu, o którym mowa w art. 6 ust. 3 lit. d), przypisuje się wagę w wysokości 50 %.

Wyniki wyraża się w punktach bazowych i zaokrągla do najbliższego całego punktu bazowego.

▼ B

3. Najniższy graniczny wynik wynosi 130 punktów bazowych. Podkategorie wyznacza się w następujący sposób:

a) podkategoria 1 obejmuje wyniki od 130 do 229 punktów bazowych;

b) podkategoria 2 obejmuje wyniki od 230 do 329 punktów bazowych;

c) podkategoria 3 obejmuje wyniki od 330 do 429 punktów bazowych;

▼ B

d) podkategoria 4 obejmuje wyniki od 430 do 529 punktów bazowych;

e) podkategoria 5 obejmuje wyniki od 530 do 629 punktów bazowych.

4. Odpowiedni organ identyfikuje odnośny podmiot jako globalną instytucję o znaczeniu systemowym, jeżeli wynik tego podmiotu jest równy lub wyższy od najniższego granicznego wyniku. Podstawę decyzji o uznaniu odnośnego podmiotu za globalną instytucję o znaczeniu systemowym w wyniku dokonania należytej oceny w ramach nadzoru zgodnie z art. 131 ust. 10 lit. b) dyrektywy 2013/36/UE stanowi ocena, czy upadek tego podmiotu miałby znaczny niekorzystny wpływ na globalny rynek finansowy i gospodarkę światową.

5. Odpowiedni organ kwalifikuje globalną instytucję o znaczeniu systemowym do danej podkategorii w zależności od jej wyniku. Podstawę decyzji o przeniesieniu globalnej instytucji o znaczeniu systemowym z niższej podkategorii do wyższej podkategorii w wyniku dokonania należytej oceny w ramach nadzoru zgodnie z art. 131 ust. 10 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE stanowi ocena, czy jej upadek miałby bardziej niekorzystny wpływ na globalny rynek finansowy i gospodarkę światową.

▼ M2

5a. Odpowiedni organ ustala dodatkowy ogólny wynik dla każdego odnośnego podmiotu prowadzącego działalność transgraniczną w uczestniczących państwach członkowskich, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 ⁽¹⁾, postępując zgodnie z procedurą określoną w ust. 2 niniejszego artykułu, ale zastępuje wartości wskaźników dla odnośnego podmiotu, o których mowa w art. 6 ust. 5 lit. a) i b), wartościami wskaźników obliczonymi zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu oraz zastępuje odnośne mianowniki skorygowanymi mianownikami przekazanymi przez EUNB.

Do celów akapitu pierwszego odpowiedni organ uznaje za krajowe wszystkie roszczenia i zobowiązania wobec kontrahentów mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014. W odniesieniu do kategorii, o których mowa w art. 131 ust. 2 lit. a)–d) dyrektywy 2013/36/UE, odpowiedni organ uwzględnia te same niezmiennione wartości wskaźników zgłoszone przez odnośny podmiot i mianowniki przekazane przez EUNB.

5b. Na podstawie dodatkowego ogólnego wyniku, o którym mowa w ust. 5a, decyzję o przeniesieniu globalnej instytucji o znaczeniu systemowym z wyższej podkategorii do niższej podkategorii podejmuje się – kierując się należytych osądem nadzorczym zgodnie z art. 131 ust. 10 lit. c) dyrektywy 2013/36/UE – w oparciu o ocenę, czy upadłość globalnej instytucji o znaczeniu systemowym miałaby mniejszy

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

▼ M2

negatywny wpływ na globalny rynek finansowy i gospodarkę światową. W ocenie tej uwzględnia się, w stosownych przypadkach, wszelkie opinie lub zastrzeżenia przyjęte przez komitet bazylejski zgodnie z jego publicznie dostępną metodą oceny systemowego znaczenia globalnych banków o znaczeniu systemowym.

Dodatkowy ogólny wynik, o którym mowa w ust. 5a, może decydować o przeniesieniu globalnej instytucji o znaczeniu systemowym przez odpowiedni organ do kolejnej niższej podkategorii, o której mowa w ust. 3 niniejszego artykułu. Globalną instytucję o znaczeniu systemowym można przenieść do podkategorii niższej o maksymalnie jeden poziom.

6. Decyzje, o których mowa w ust. 4, 5 i 5b, muszą być poparte pomocniczymi wskaźnikami, które nie mogą być wskaźnikami prawdopodobieństwa upadłości odnośnego podmiotu. Takie decyzje podejmuje się w oparciu o dobrze udokumentowane i dające się zweryfikować informacje ilościowe i jakościowe.

▼ M1*Artykuł 6***Wskaźniki**

1. Kategoria mierząca wielkość grupy składa się z jednego wskaźnika równego całkowitej ekspozycji grupy.

2. Kategoria mierząca wzajemne powiązania grupy z systemem finansowym składa się z wszystkich następujących wskaźników:

- a) aktywa w obrębie systemu finansowego;
- b) pasywa w obrębie systemu finansowego;
- c) papiery wartościowe znajdujące się w obrocie.

3. Kategoria mierząca zastępowalność usług lub infrastruktury finansowej zapewnianych przez grupę składa się z wszystkich następujących wskaźników:

- a) przechowywane aktywa;
- b) działalność płatnicza;
- c) transakcje gwarantowane na rynkach akcji i papierów dłużnych;

▼ M2

- d) wolumen obrotu.

▼ M1

4. Kategoria mierząca złożoność grupy składa się z wszystkich następujących wskaźników:

- a) wartość nominalna instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- b) aktywa klasyfikowane na poziomie 3 hierarchii wartości godziwej mierzonej zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1255/2012 ⁽¹⁾;
- c) papiery wartościowe przeznaczone do obrotu i dostępne do sprzedaży.

5. Kategoria mierząca transgraniczną działalność grupy składa się z wszystkich następujących wskaźników:

- a) należności transgraniczne;
- b) zobowiązania transgraniczne.

6. W odniesieniu do zgłaszanych danych wyrażonych w walutach innych niż euro odpowiedni organ stosuje odpowiedni kurs walutowy, uwzględniając referencyjny kurs walutowy publikowany przez Europejski Bank Centralny, obowiązujący w dniu 31 grudnia, oraz standardy międzynarodowe. W odniesieniu do wskaźnika działalności płatniczej, o którym mowa w ust. 3 lit. b), odpowiedni organ stosuje średnie kursy walutowe dla odnośnego roku.

▼ M2**▼ B***Artykuł 8***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼ M1

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1255/2012 z dnia 11 grudnia 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 12, Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 1 i 13 oraz Interpretacji Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (KIMSF) 20 (Dz.U. L 360 z 29.12.2012, s. 78).